Listă a Domnilor Țării Românești

Lista Domnilor Țării Românești cuprinde numele celor care au condus Țara Românească, precum și anii între care aceștia au domnit, de la prima mențiune a acestei formațiuni statale și până la unirea definitivă cu Moldova și formarea statului modern România.

Domnii Țării Românești au fost, în majoritatea lor, adevărați stâlpi ai Bisericii Ortodoxe, unii dintre ei fiind proslăviți ca sfinți. Foarte mulți dintre ei au ctitorit sfinte lăcașuri (mănăstiri, schituri și biserici).

- Basarab I, *Întemeietorul* (1310 – 1352)
- Nicolae Alexandru (1352 – 1364): a obținut acceptul Patriarhiei ecumenice a Constantinopolului de a organiza Biserica Ortodoxă locală sub forma unei mitropolii, punând în fruntea ei pe Iachint de Vicina
- Vladislav I, *Vlaicu Vodă* (1364 – 1377)
- Radu I (1377 – 1383)
- Dan I (1383 – 1386)
- Mircea cel Bătrân (1386 – 1418): ctitor a numeroase mănăstiri și biserici
- Mihail I (1418 – 1420)
- Radu al II-lea *Prasnaglava* și Dan al II-lea (înlocuindu-se succesiv de mai multe ori între 1420 – 1431)
- Alexandru I *Aldea* (1431 – 1436)
- Vlad al II-lea *Dracul* (1436 – 1447) poreclit astfel după „Ordinul Dragonului”, din care făcea parte
- Mircea al II-lea (1442), asociat la domnie de către tatăl său, Vlad al II-lea *Dracul*, ocupă singur tronul în momentul în care Vlad al II-lea a devenit prizonierul turcilor
- Vladislav al II-lea (1447 – 1456)
- Vlad Țepeș (1456 – 1462, prima domnie)
- Radu al III-lea *cel Frumos* (1462 – 1475)
- Basarab *Laiotă* (1475 – 1476, prima domnie)
- Vlad Țepeș (noiembrie 1476 – decembrie 1476, a doua domnie)
- Basarab *Laiotă* (1476 – 1477, a doua domnie)
- Basarab cel Tânăr *Țepeluș* (1477 – 1481)
- Vlad al IV-lea *Călugărul* (1481 – 1495)
- Radu al IV-lea *cel Mare* (1495 – 1508): a reorganizat Biserica din Țara Românească, înființând episcopiile Râmnicului și Buzăului; a sprijinit tipărirea *Liturghierului lui Macarie* (1508), prima carte tipărită pe teritoriul țărilor române
- Mihnea I *cel Rău* (1508 – 1509)
- Mircea al III-lea *Miloș* (1509 – 1510)
- Vlad al V-lea *cel Tânăr*, sau *Vlăduț* (1510 – 1512)
- Sf. Neagoe Basarab (1512 – 1521), canonizat la 8 iulie 2008, ctitorul Mănăstirii Curtea de Argeș
- Teodosie (1521 – 1522)
- Radu al V-lea *de la Afumați* (1522 – 1529)
- Moise Vodă (1529 – 1530)
- Vlad al VI-lea *Înecatul* (1530 – 1532)
- Vlad al VII-lea *Vintilă* (1532 – 1535)
- Radu Paisie (1535 – 1545)
- Mircea *Ciobanul* (1545 – 1554)
- Pătrașcu cel Bun (1554 – 1557)
- Mircea *Ciobanul* (a doua oară, 1558 – 1559)
- Petru *cel Tânăr* (1559 – 1568)
- Alexandru al II-lea Mircea (1568 – 1577): ctitor al Mănăstirii Radu Vodă din București
- Mihnea al II-lea *Turcitul* (1577 – 1583)
- Petru Cercel (1583 – 1585)
- Mihnea al II-lea *Turcitul* (a doua oară, 1585 – 1591)

- Ștefan *Surdul* (1591 – 1592)
- Alexandru al III-lea *cel Rău* (1592 – 1593)
- Mihai Viteazul (1593 – 1600)
- Simion Movilă (noiembrie 1600 – iunie 1601)
- Radu Mihnea (noiembrie 1601 – martie 1602), a domnit și în Moldova (1616 – 1619 și 1623 – 1626)
- Radu Șerban (1601 – 1611): ctitor al Mănăstirii Comana
- Radu Mihnea (a doua oară, 1611 – 1616)
- Alexandru Iliaș (1616 – 1618)
- Gavril Movilă (1618 – 1620)
- Radu Mihnea (a treia oară, 1620 – 1623)
- Alexandru *Coconul* (1623 – 1627)
- Alexandru Iliaș (a doua oară, 1627 – 1629)
- Leon Tomșa (1629 – 1632)
- Radu Iliaș (1632)
- Matei Basarab (1632 – 1654), ctitor a numeroase mănăstiri și biserici. A ridicat din temelie 46 de biserici, la care se adaugă refacerea multor altora, atât în țară, cât și la Muntele Athos. Ctitor al mănăstirilor Arnota, Căldărușani, Sadova, Măxineni, Plătărești, Strehaia, Cornățel, Negoești și Brebu. A ridicat catedrala episcopală din Buzău.
- Constantin Șerban (1654 – 1658): ctitor al bisericii Sfinții Împărați Constantin și Elena (actuala catedrală patriarhală)
- Mihnea al III-lea (1658 – 1659)
- Gheorghe Ghica (1659 – 1660)
- Grigore I Ghica (1660 – 1664)
- Radu Leon (1664 – 1669)
- Antonie Vodă *din Popești* (1669 – 1672)
- Grigore I Ghica (a doua oară, 1672 – 1673)
- Gheorghe Duca (1673 – 1678)
- Șerban Cantacuzino (1678 – 1688): la inițiativa sa este tipărită *Biblia de la București*, prima traducere completă a Bibliei în limba română
- Sf. Mc. Constantin Brâncoveanu (1688 – 1714), canonizat la 20 iunie 1992
- Ștefan Cantacuzino (1714 – 1716)
- Nicolae Mavrocordat (1715) – cu el a început perioada domniilor fanariote în Țara Românească
- Ioan Mavrocordat (1716 – 1719)
- Nicolae Mavrocordat (a doua oară, 1719 – 1730)
- Mihai Racoviță (1730 – 1731)
- Constantin Mavrocordat (1731 – 1733)
- Grigore al II-lea Ghica (1733 – 1735)
- Constantin Mavrocordat (a doua oară, 1735 – 1741)
- Mihai Racoviță (a doua oară, 1741 – 1745)
- Constantin Mavrocordat (a treia oară, 1745 – 1748)
- Grigore al II-lea Ghica (a doua oară, 1748 – 1752)
- Matei Ghica (1752 – 1753)
- Constantin Racoviță (1753 – 1756)
- Constantin Mavrocordat (a patra oară, 1756 – 1758)
- Scarlat Ghica (1758 – 1761)
- Constantin Mavrocordat (a cincea oară, 1761 – 1763)
- Constantin Racoviță (a doua oară, 1763 – 1764)
- Ștefan Racoviță (1764 – 1765)
- Scarlat Ghica (a doua oară, 1765 – 1766)
- Alexandru Ghica (1766 – 1768)
- Grigore al III-lea Ghica (1768 – 1769)
- Emanuel Giani-Ruset (1770)[1]
- Alexandru Vodă Ipsilanti (1774 – 1782)
- Nicolae Caradja (1782 – 1783)

- Mihai Suțu (1783 – 1786)
- Nicolae Mavrogheni (1786 – 1789)[2]
- Mihai Suțu (a doua oară, 1791 – 1793)
- Alexandru Moruzi (1793 – 1796)
- Alexandru Vodă Ipsilanti (a doua oară, 1796 – 1797)
- Constantin Hangerli (1797 – 1799)
- Alexandru Moruzi (a doua oară, 1799 – 1801)
- Mihai Suțu (a treia oară, 1801 – 1802)
- Constantin Ipsilanti (1802 – 1806)
- Alexandru Suțu (1806)
- Constantin Ipsilanti (a doua oară, 1806 – 1807)[3]
- Ioan Gheorghe Caragea (1812 – 1818)
- Alexandru Suțu (a doua oară, 1818 – 1821)
- Grigore al IV-lea Ghica (1822 – 1828): cu el a început perioada „domniilor pământene” de după epoca fanariotă[4]
- Alexandru D. Ghica (1834 – 1842)
- Gheorghe Bibescu (1842 – 1848)[5]
- Barbu Știrbei (1849 – 1856)[6]
- Alexandru Ioan Cuza (1859 – 1866)

Note

1. Stăpânirea militară rusească: noiembrie 1770 – octombrie 1774
2. Stăpânirea militară austriacă: noiembrie 1789 – iulie 1791
3. Stăpânirea militară rusească: decembrie 1806 – octombrie 1812
4. Stăpânirea militară rusească: mai 1828 – aprilie 1834 (Generalul Pahlen: februarie 1828 – noiembrie 1829, Generalul Pavel Kiseleff: noiembrie 1829 – aprilie 1834)
5. Guvernul revoluționar provizoriu: 14/ 26 iunie – 12 iulie/ 9 august 1848, Locotenența domnească: iulie – septembrie 1848
6. Stăpânirea militară rusească: octombrie 1853 – iulie 1854, Stăpânirea austriacă: august 1854 – martie 1856, Căimăcămie: 1856 – 24 ianuarie/ 5 februarie 1859

Surse

- Alexandru D. Xenopol, *Istoria românilor din Dacia Traiană*, Ed. Cartea Românească, București, 1925.
- Popa, M., Matei, H., *Mică enciclopedie de istorie universală*, Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1983, pp. 314-317.
- Constantin Rezachevici, *Cronologia critică a domnilor din Țara Românească și Moldova a. 1324 – 1881*, Editura Enciclopedică, București, 2001. ISBN 973-45-0387-1.

Adus de la „https://ro.orthodoxwiki.org/index.php?title=Listă_a_Domnilor_Țării_Românești&oldid=56539”

- Ultima editare a paginii a fost efectuată la 5 februarie 2024, ora 23:19.
- Pagina a fost accesată de 28.691 de ori.
- Conținutul este disponibil sub GFDL / CC by-sa, exceptând cazurile în care se specifică altfel.